

Anconitanam intrarit, ut eam revocet ad Ecclesiæ A Romanæ dominium, et teneat pro eadem : universitati vestræ præsentium auctoritate præcipiendo mandamus, quatenus viriliter assistentes eidem, et sicuti marchioni, fideliter intendentes, ita efficaciter ei consilium et auxilium impendatis, quod nobis et sibi merito debeat esse gratum, vestraque fides atque prudentia inde valeat commendari. Vos denique, fratres episcopi, et filii abbates, super vobis ipsis ac creditis vobis gregibus taliter vigilare curetis, exstirpando vitia et plantando virtutes, ut in novissimo districti examinis die coram tremendo Iudice, qui reddet unicuique secundum opera sua, dignam possitis reddere rationem.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, x Kalend. Junii, pontificatus nostri anno xvii. B

CXCIII.

Ad populos marchię Anconitanę.— Ut Aldrovandino marchioni Estensi et Anconitano morigeri sint et obsequentes.

(Anno 1214. Romæ, ap. S. Petrum, Maii 23.)

[*Ibid.*, 329.]

INNOCENTIUS episcopus, servus servorum Dei, universis per Anconitanam marchiam constitutis, spiritum consilii sanioris.

Cum reprobus Otto, et principales fautores ipsius, maxime illi qui nobis super patrimonio Ecclesiæ se opponunt, excommunicationis sint vinculo innodati, omnibus a fidelitate quam ipsi Ottoni præstiterant, absolutis, ac divinum iudicium jam sit in eundem Ottonem et ipsius complices manifestum : miramur quosdam vestrum adeo esse improvidos futurorum, ut adhuc etiam eidem Ottoni et fautoribus ejus, contra claves Ecclesiæ existentibus obcæcatis, non metuant adhærere. Cum igitur dilectus filius, nobilis vir Al. Marchio Estensis de nostro consilio et mandato marchiam Anconitanam intrarit, ut eam revocet ad Ecclesiæ Romanæ dominium, et teneat pro eadem : universitati vestræ præsentium auctoritate præcipiendo mandamus, quatenus a sequela dicti Ottonis, suorumque fautorum, penitus discedentes, ac redeuntes ad Romanam Ecclesiam matrem vestram, eidem marchioni ob reverentiam apostolicæ sedis et nostram adhæreatis fideliter, et humiliter intendatis de his quæ ad jus marchionis pertinere noscuntur, plenarie respondentes eidem, ac ita viriliter ei consilium et auxilium impendentes, quod sibi ac nobis cedat ad gloriam et honorem, nosque, qui certam fiduciam obtinemus, quod idem marchio vos ob reverentiam nostram humane ac benigne tractabit, devotionem vestram et fidem debeamus merito commendare.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, x Kalendas Junii, pontificatus nostri anno xvii. D

CXCIV.

Ad priorem et monachos S. Mariæ de Campis Corboliensis. — Eorum possessiones et privilegia confirmat.

(Anno 1214. Laterani, Maii 29.)

[*DOUBLET, Hist. de Saint-Denys en France, p. 543.*]

INNOCENTIUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis priori et monachis Sanctæ Mariæ de Campis Corboliensis, salutem et apostolicam benedictionem.

Cum a nobis petitur quod justum est et honestum, tam vigor æquitatis quam ordo exigit rationis ut id per sollicitudinem officii nostri ad debitum perducatur effectum. Quapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus grato concurrentes assensu, personas et monasterium Sanctæ Mariæ de Campis Corboliensis, in quo divino estis obsequio mancipati, cum omnibus bonis tam ecclesiasticis quam mundanis quæ in præsentiarum rationabiliter possidetis aut in futurum justis modis præstante Domino poteritis adipisci, sub B. Petri et nostra protectione suscipimus. Specialiter autem decimam loci qui dicitur Desplanis, terras, vineas, nemora et alia vestra bona sicut ea omnia juste ac pacifice possidetis, vobis et per vos vestro monasterio auctoritate apostolica confirmamus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ protectionis et confirmationis infringere vel ei ausu temerario contraire : si quis autem hoc attentare præsumpserit, etc.

Datum Later., iv Kal Junii, Pontificii nostri anno xvii.

CXCIV.

Ad abbatem (85) Cluniacensem. — Ut non obstantibus appellationibus a monachis suis, absque jure, interpositis, eorum excessus castigare possit.

(Anno 1214. Viterbii, Jun. 23.)

[*Bullam hanc edimus ad fidem apographi, quod, ex archivio monasterii Cluniacensis fideliter transcriptum, in chartophylacio nostro reponi curavit D. Lambert de Barive, qui ad calcem apographi hanc notam affixit : « Vidimus, sous les sceaux du Juge de la Cour de Cluny et de celle de l'Archidiaque du même lieu, délivrés et signés par J. Bochi et de la Pelote, Notaires-Jurés desdites Cours, le 19 Octobre 1428, d'une Bulle d'Innocent III, donnée à Viterbe le 9 des Kalendes de Juillet, l'an dix-septième de son pontificat, ce qui revient à l'année 1214, portant que l'Abbé de Cluny aura le droit de correction sur les religieux, nonobstant leur appel au saint Siège, et ce, tant à cause des fautes et scandales qu'ils pourraient commettre, qu'à l'égard de la faculté de les punir, par la privation de leurs prieurés, etc. parchemin, scellé de deux sceaux.*

Nos Judex Curie Cluniacensis, et nos Archidiaconus ejusdem loci, notum facimus universis præsentibus litteras inspecturis, quod nos vidimus, legimus, ac de verbo ad verbum, per notarios juratos nostros infra scriptos, legi et collationari fecimus quasdam litteras apostolicas felicitis recordationis domini Innocentii Papæ tertii, cum filis de serico crocei rubeique colorum, more Romanæ Ecclesiæ bullatas, sanas et as, non viciatas, non can-

⁸⁵⁾ Vide supra not. ad epistolam CLXVII.

cellatas, non abrasas, non abolitas, nec in aliqua sui parte suspectas, verum prorsus omni vitio et suspitione carentes, formam quæ sequitur continent.

In cujus visionis testimonium, cum nobis constet de præmissis, per fidelem relationem infra scriptorum Notariorum Curiarum nostrarum Juratorum, quibus in his credimus, et fidem plenariam adhibemus, facta prius diligenti collatione, per ipsos, de præsentibus transumpto seu exemplari ad Litteras originales superius transcriptas, sigilla nostra Litteris præsentibus duximus apponenda. Datum quoque ad visionem hujusmodi, die XIX mensis Octobris, anno Domini 1428.

*Collatio fit per nos Notarios infra scriptos de fidei Litteris originalibus ad præsens transcriptum, seu Vidimus, signis nostris manualibus sequentibus, testibus, anno et die quibus supra. Signé, Jean Bochi, et J. de la Pelote, avec paraphe. BRÉQUIGNY *ibid.*, p. 1155.]*

INNOCENTIUS episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio Cluniacensi abbati, salutem et apostolicam benedictionem.

Tua nobis devotio humiliter supplicavit, ut, cum ex appellationibus monachorum tui ordinis, dissensiones, et scandala gravia, et dissolutiones plurimæ sæpe proveniant, eo quod frustratorie quidam appellent, ne ipsis prioratus quos dilapidant auferantur, vel ipsorum puniantur excessus, dignemur misericorditer indulgere, ne quis monachus tui ordinis a te valeat taliter appellare. Cum igitur appellationis remedium fuerit inventum, non ad subterfugium malignantium, sed ad præsidium innocentium, devotioni tuæ præsentium auctoritate concedimus, ut, hujusmodi appellationibus non obstantibus, in delinquentes monachos correctionis officium exsequaris. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum apostolorum ejus Petri et Pauli se noverit incursum.

Datum Viterbii, IX Kalendas Julii, pontificatus nostri anno septimo decimo.

CXCVI.

Ad populum civitatis Asculanæ. — Ut Aldrovandino Estensi et Anconitano marchioni, obedientiam præstare amplius non recusent.

(Anno 1214. Viterbii, Sept. 11.)

[*Ibid.*]

INNOCENTIUS episcopus, servus servorum Dei, potestati et populo Esculano, spiritum consilii sanioris.

Cum is qui superbis resistit et confringit cornua peccatoribus, ponens terminos mari, quos non transeant fluctus ejus, sed illisi redundant in conculcationem et lutum, reprobi Ottonis abominatus ingratitude, et superbiam detestatus, ipsum, qui vos nisus fuit avertere a fidelitate et devotione sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ matris vestræ, his et aliis modis reddens nobis pro dilectione odium, offensam pro gratia, et injuriam pro honore, sua virtute prostraverit: et nos vobis a juramento, quod ei dicimini præstitisse, tanquam illicito abso-

lutis, dilectum filium nobilem virum Al. Anconitanum et Estensem marchionem de marchia ipsa investiverimus solemniter per vexillum: miramur, nec satis admirari sufficimus, quod vos, nescimus qua ducti prudentia, vel virtute confisi, contracto adhuc baculo innitentes, redire differtis ad dominationem ipsius Ecclesiæ matris vestræ, ac marchioni prædicto fidelitatis juramenta renititis exhibere, per redeundi difficultatem hujusmodi amplius demerentes, quam demerueritis etiam recedendo, cum hoc quidem spontanei, illud autem videamini effecisse coacti. Ideoque universitatem vestram monemus attentius et hortamur, per apostolica scripta vobis firmiter præcipiendo mandantes, quatenus non dubitantes redire ad viam ab invio, et converti ad dexteram a sinistra, dicto marchioni, qui vos elementer ac benigne tractabit, fidelitatis juramenta præstetis ita hilariter et libenter, quod idem ad dilectionem vestram merito provocetur, et nos non solum præcedentis obliviscamur offensæ, verum etiam ad exhibitionem favoris et gratiæ incitemur.

Datum Viterbii, III Idus Septembris, pontificatus nostri anno XVII.

CXCVII.

Ad Eustachium de Vesci. — Mandat ne rex Angliæ aliquid incommodi patiat, propter discordiam jam tandem inter illum et barones sopitam.

(Anno 1214. Laterani, Nov. 5.)

[RYMER, *Fœdera*, I, 126, ex originali in Turri London.]

INNOCENTIUS episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio nobili viro Eustachio DE VESCI, salutem et apostolicam benedictionem.

Cum per illius gratiam, qui fecit utraque unum discordantes parietes copulans in se lapide singulari, sit omnino sopita discordia, quæ olim inter regnum et sacerdotium in Anglia vertebatur, occasione cujus confœderationes et conjurationes contractæ fuisse dicuntur, quia pace reddita et concordia reformata, cum causa cessare debet effectus, comitibus, baronibus et aliis nobilibus per Angliam constitutis dedisse meminimus in mandatis, ut in fidelitate charissimi in Christo filii nostri Joannis illustris regis Anglorum et hæredum ejus, sincero corde et puro animo perseverare deberent, tales se circa devotionem ipsius per omnia exhibendo, quod tam a nobis quam ab ipso possunt merito commendari.

Ut igitur mandatum illud majoris roboris consequatur effectum, nobilitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus, prætextu confœderationum et conjurationum illarum in sollicitudine regia nullius difficultatis opponas obstaculum, justitiosos et alios officiales regis ejusdem, nec per teipsum impediens, nec patiens, quantum in te fuerit, per alios impediri, quominus commissa ipsis officia efficaciter exsequantur.

Datum Laterani, Nonis Novembris, pontificatus nostri anno XVII.